

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, kölcsönkönyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lóv utcai uca 19. Telefon: 13-06. - Távirat és levélcím: Délmagyarország, Szeged

Szombat, 1936 december 12.

Ara 10 fillér

XII. évfolyam, 292. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,30 vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 10 fill. Hirdetések (elvétele tarifa szerint). Megjelent hétfő kivételével naponta reggel.

A gázgyár és a város

A gázgyár képviselője a héten újra Szegeden járt s tárgyalt a város vezetőivel a gázgyár által nyújtott hárommillió pengő kölcsönnek törlesztéses kölcsönre való átalakítása kérdésében.

A gázgyár ugyanis, még a koncesszió meghosszabbítása idején hárommillió pengő kölcsönt nyújtott több részletben a városnak. A gázgyár akkor csudálatos előzékenységről, megejtő készségről tett tanúságot, amikor a koncesszió meghosszabbításán fáradozott; — ha a közgazdasági élet emberei számára tánc és illemtant kellene írni, nem lehetne a példát másról venni, mint Jaszovszky vezérigazgató urnak a szerződés aláírása előtti magatartásáról. De amennyi eltérés van a használat előtti és használat utáni reklámképek között, ugyanannyi az eltérés a gázgyár magatartásában is koncesszió meghosszabbítása előtt és után. Amikor a szerződés nem készült el, maguk voltak a nyájas előzékenység, a figyelmes törődés, az odaadó készség, — pénzre van szüksége a mi jó Szegedünknek —, mondták akkor Jaszovszky urék —, ejnye-ejnye, miért nem szól nekünk ez a rossz kis gyerek, hiszen csak a száját kell kinyitnia ahhoz, hogy mi kinyissuk az erszényünket! Akkor valósággal babusgatták a várost, ha megtehette volna, Jaszovszky vezérigazgató ur az ölébe vette volna ezt a várost, aranypénzeket nyomott mind a két markába s dudolgatta fülébe: jó a gázgyár feketén, te ne félj kicsikém, csak alügy, kicsi lány, csak alügy. S a kedves Jaszovszky szeretete és törődése odáig ment, hogy még a mellényét is kigombolta — megpróbálni, nem tudná-e táplálni ezt a szegény pénzért síró, rossz kis babát.

Dehát a nagy ajnározás csak addig tartott, amíg a város a koncessziót nem hosszabbította meg. A jó Mikulásból egyszerre az ijesztő Krampusz lett. A döngicsélve dudolható szavakat egyszerre mord és zord ügyvédi felszólítások váltották fel, az erszények becsukódtak, az anyatej forrásának díszébe most már a szőrös sziv öltözködött bele. A lány fuvalmakat az égi háboru fenyegető moraja váltotta fel s az a kedves és kecses előzékenység, mely addig a város rendelkezésére állott azt akarván elhitetni, hogy a város és gázgyár nászát ezután a boldog harmonia s derűs béke fogja betölteni, hirtelen úgy változott meg, mint az összegömbölyödve kifelé fordító sün.

A város nem alkalmazkodhat ehhez a tempóhoz, a városnak a maga érdekével kell törődnie függetlenül a szerződés aláírásáról.

NYILATKOZAT

Kaptuk a következő sorokat:

Tekintetes Szerkesztőség! A Délmagyarország f. hó 8-iki számának vezércikkében közölt azon állítás, miszerint a Villamtelep kijelentette volna, hogy „ő bizony akkor sem ad díjtalanul áramot, ha akármelyik miniszter kérné” a valóságnak meg nem felel, miután az áram ingyenes szolgáltatását a rendezőség egy tagja sem kérte a vállalatától.

Teljes tisztelettel

Központi Gáz- és Villamosági Rt.
szegedi üzemevezetősége.

Cikkünk állításait fenntartjuk.

sa előtti Jákókok lány hangjától s az aláírás utáni Ézsauk szőrös kezétől. A város tartozik a gázgyárnak három millió pengővel, de joga van ahhoz, hogy ezt a tartozását méltányos feltételű törlesztéses kölcsönre alakítsa át. A város eleget adott már a gázgyárnak s pénzügyi megszorultságában kénytelen volt olyan feltételeket is elfogadni, melyeket elutasíthatott volna magától, ha nem adós a annak, akivel tárgyal. A város vétkesen és könnyelműen, eladóította magát a vele tárgyaló másik féllel szemben s nem léphetett fel egyenrangú és egyenjogú félként a hitelezője ellen. Egyszer azonban az áldozatnak is véget kell vetni. A városnak természetesen vállalni kell azt a tartozását, aminek törvénytelen körülmények között történt. Ha az adósságnak is volna társadalmi helyzete, akkor ez az adósság a városnak törvénytelen gyermek lehetne. A város nem teheti ki magát apasági keresetnek s amit magáról megfelelkezve életre hívott vétkes fellobbanásában, annak következményeit viselnie kell a kijózanodás idejében is.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a gázgyár követeléseit a város engedelmesen teljesítse. Magas lóról és magas kamatlábról beszéltek eddig a gázgyár urai, de a város nevében tárgyalóknak meg kell találniuk azt az erélyt és azt az elhatározottságot, amit ebben a kérdésben a város polgárságának védelmében

tanúsítaniuk kell. A mai hitelviszonyok mellett a város nem vállalhat öt százaléknál magasabb kamatbázist, amikor a kamat törlesztésén kívül huszonnyolc év alatt a tőke törlesztésére is fedezetet kell találnia. Ha a gázgyár képviselői nem fogadják ezt el, akkor — gyerünk a bíróság elé s kérjen a város bírói döntést arra nézve, hogy a szerződés szellemének és betűinek s a mai hitelviszonyoknak milyen feltételű törlesztéses kölcsönkondíciók felelnek meg. Ha azonban a mai hitelviszonyokat keressük, nemcsak a hitelező étvágyára, hanem az adós helyzetére is tekintettel kell lennünk. S éppen azért bizunk abban, hogy hosszulejáratu, tőketörlesztéses kölcsön mellett öt százaléknál magasabb kamatozást a tőketörlesztésre alkalmas részletek fizetésén túl a bíróság sem állapíthatna meg.

Erre a rendelkezésre szükség van, mert nemsokára elérkezik az az idő, amikor a város a szerződéses egységárok revízióját sürgetheti. A városnak a maga egész erejét meg kell majd mutatnia, amikor az egységárok csökkentéseért harcba indul. Rendezetlen kérdések, elmaradt kamatok nem zavarhatják és nem gyöngíthetik a városnak az egységárok csökkentésére irányuló erőfeszítését. Ezt a kérdést meg kell oldani az igazságnak megfelelően, a városi polgárság érdekei szem előtt tartásával s csorbítatlan fegyvert kell adni a város hatóságának kezébe, amikor — immár rövidesen, — az egységárok csökkentésének szerződésben megállapított lehetősége elérkezik.

VIII. Edvárd

december 11-én délután 1 óra 52 perckor

megszünt Anglia királya lenni

Szombaton délután lép trónra VI. György

A király drámai beszédben bucsuzott el országától - Mr. Windsor elindul Anliából...

London, december 11. A királydráma elérte utolsó fejezetéhez. Az angol nép megdöbbenve, de belátóan a változhatatlanba, szemléli a most már gyorsan pergő eseményeket. Az ugynevezett Abdication Bill még pénteken törvényerőre emelkedett. Ez a rövid okmány arról intézkedik, hogy a volt király családfeje engedély nélkül házasodhat és így mint

Mr. Windsor,

akadálytalanul elvetheti Mrs. Simpson. Ugy tudják, hogy a volt király nem reflektál semmiféle

rangra, sőt az érdemrendjeit, így a Térdszalagrendet is visszaadja.

Az új királyt,

a yorki herceget szombaton proklamálják királlyá. Nem lesz lelkesedés és nem lesznek tüntetések, mert az angolok mindenekelőtt a nyugalmat, az üzleti élet rendjét és békéjét akarják, elég volt a történelmi napokból. Az új királyt az angol nép szimpatikusnak ítéli meg, ha nem is tartja olyan népszerűnek, mint fivérét. Az új királyt

május 12-én koronázzák.

A lemondási törvény az alsóház előtt

London, december 11. Az alsóház pénteki ülésén Baldwin miniszterelnök zsufolásig telt ház előtt a lemondási törvényjavaslat második olvasását javasolta. Beszédében kijelentette, hogy Kanada, Ausztrália, Új-Zéland és Délafrika már közölte, hogy csatlakozni kíván a törvényjavaslat-hoz.

— Az ir szabadállam nevében — folytatta Baldwin — De Valera közölte, hogy mára hiya össze a parlamentet az alkotmányjogi kérdés elintézésére. A törvényjavaslat — mondotta a miniszterelnök — *őfelsége lemondásának szerez* érvényt és úgy intézkedik, hogy a yorki herceg éppen olyan módon